

Šestačtyřicátej

Wabi Ryvola

A7

My měli camp tam co stával ten mlejn

jak vyhořel a nikdo neví proč

D7

my vždycky táhli k místům zapadlejm

A7

tam líp zněl náš střeleckej kolotoč

E7

D7

nám tenkrát vítr hrával v uších blues

A7

a každej z nás byl víc než jenom haur

E7

D7

a ve fasádě z prostřilenejch blůz

A7

E7

A7

byl pro nás Kristus míň než Schoppenhauer

Nám bylo jasný že je válka vůl

a kapsy pořád plný nábojů

z nás každej byl jen slepej somnambul

z rozprášených válečných praporů

my nevěděli tenkrát že je zlý

když máme místo chleba v ruce nůž

a tak jsme byli bojem posedlí

že každej z nás byl v sedmnácti muž

Co my tam bože vystřileli ran

ve vočích smrt pár chlupů pod nosem

my netušili že "No pasaran"

se nespojuje z žádným patosem

A holky pro nás byly jenom stín

dyť neuměli ani nabít Brenn

nám krví plála barva jeřabin

a tabákem čpěl vyplivnutej hlen

Tak jezdili jsme dlouho na ten flek

a stříleli sme líp než znali psát

a každej z nás byl White nebo Black

a sháněli sme obvaz kolikrát

pak jednou večer objevil se chlap

a to byl konec všem nevinejm hrám

on jak se koutkem usmál spouští klap

a povídá: Davaj brot já hlad mám.

Nám bylo jasný že to není fór

ten chlap měl voči ze kterejch šel strach

a já teď vím jak zní andělů chór

když slunce tluče mozku na poplach

Pár dlouhých vteřin bylo slyšet jen dech

a vítr co si v borovicích hrál

pak od Steveho ruky plamen šleh

a výstřel dozněl tam co ten chlap stál

My stříleli jak smyslů zbavený

a Pade pustil zbraň a zařval " Dost! "

Jen kouř vytékal z hlavně kalený

a z ruky krev a mrtvej byl náš host

že každej z nás je slepej somnambul
my nevěděli tenkrát že je zlý
nám bylo jasný že je válka vůl
a najednou jsme byli dospělí